

BRETON

Fra breton ejere til breton ejere

DBK

Mødestedet for glade ejere af bretons.

Dansk breton Klub, er en jagtorienteret klub, der arrangerer; træning, prøver, udstillinger, fællesskaber og meget mere.

Læs mere på

www.breton.dk

Eller de tilknyttede Facebookprofiler;
Dansk Breton Klub
og
Bretons` på jagt

Dansk breton Klub
blev stiftet i 1963

Dansk Breton Klub
(DBK) er en
specialklub under
Dansk Kennel Klub
(DKK).

Via medlemskabet i
DBK bliver man
samtidig medlem af
SJD, der er en
sammenslutning af
alle klubber for
stående jagthunde.
Som medlem af DBK
modtager du 6 gange
årligt Jagthunden.

DEN STÅENDE HUND

AF DANMARKS JÆGERFORBUND

Jagt for stående hund

Jagt for stående hund er en jagtform, hvor jægeren drager fordel af jagthundens naturlige jagtteknik. Det "kunstneriske udtryk" er en vigtig del af jagtopplevelsen med den stående hund. Hundeførerne går i mange tilfælde lidenskabeligt op i hundens andel i jagten. Jagtformen rummer store oplevelser i samspillet mellem hund og fører. Jagt for stående hund kan udøves på mark, i skov og på naturarealer. Fælles er, at den stående hund er centrum for jagtens udøvelse. Dertil kommer, at der alene er tale om jagt på fuglevildt. Det er primært agerhøns, fasaner og skovsnepper, jagten retter sig imod.

Jagtteknikken består i, at den stående hund med stor fart afsøger terrænet for fuglevildt, og når den får fært af fx en fasan, vil den nærme sig fuglen og tage stand. Standen består i, at hunden efter at have lokaliseret – i dette tilfælde fasanen – nærmer sig den indtil en afstand, der aktiverer fasanens naturlige forsvarsmekanisme, nemlig at trykke sig mod jorden i håb om, ikke at blive opdaget.

Fuglen naglet til stedet

Herefter står hunden som stivnet og bestræber sig ved sin blotte tilstedeværelse på at holde fuglen fast, så den ikke flygter. I denne situation kan man ofte se hunden sitre af spænding, mens den energisk inhalerer færten fra fasanen. Hunden er som en spændt bue, der bare venter på at blive udløst. Når hunden lokaliserer fuglen og får den "fastlåst", siger man, at den nagler fuglen.

Den stående hund kan således gå fra nærmest flyvende galop til en helt op bremsset, stram stand, som var den hugget i granit. Det er dybt fascinerende og en stor del af oplevelsen ved at jage med stående hund.

Oprindeligt var teknikken med at tage stand en af vildhundens metoder til at nedlægge vildt. Når hunden havde taget stand, nærmede den sig det trykkende vildt og kom i nogle tilfælde så tæt på, at byttet kunne nedlægges. Metoden anvendes også af ræve og andre rovdyr.

FAKTA BOKS

Bretons er den mindste af de stående hunde.

Bretons fart og udholdenhed kan måle sig med de engelske fuglehunde, såsom settere og pointere, og de konkurrerer i Danmark i denne gruppe.

Avance, ro og apport

Under jagt med den stående hund er det hensigten, at hunden skal have ordre til at rejse vildtet, så det letter, og jægeren kan nedlægge det. Denne ordre til at rejse kaldes avance. Når hunden er faret frem mod det trykkende vildt, og dette er lettet, sætter den veluddannede stående hund sig omgående, så jægeren i ro og mag kan skyde til vildtet.

Hvis det lykkes jægeren at nedlægge vildtet, får hunden ordre til at apportere det. Og når vildtet er afleveret til jægeren, er situationen fuldent, og jagten kan fortsætte.

Når man skal skyde for en stående hund, vil det ofte være hensigtsmæssigt at placere sig helt på linje med hunden og eventuelt gå lidt foran den. Det giver normalt det bedste udgangspunkt for et sikkert skud. Samtidig er man i en position, hvor man er tæt på fuglen, der letter, når hunden får rejseordre. Det giver en bedre skudafstand til fuglen.

Fart og stil

Under jagten for stående hund kan jægeren gå med haglbøssen knækket og nyde synet af hunden, der afsøger terrænet. Det skal ske ved, at hunden krydser frem og tilbage foran jægeren, der stille og roligt bevæger sig frem og giver hunden tid til denne opgave. Man bør altid tilstræbe at gå op mod vinden, da hunden så lettere kan få fært af vildtet.

Når hunden søger terrænet igennem, skal det ske i god fart og stil. Disse to begreber er centrale og kernen i den stående hunds arbejde på marken. En hund med god stil kan holde farten en hel jagtdag, men en hund kan godt udvise god stil, selv om farten er lav. God stil betyder frem for alt, at hundens bevægemønster er let, elegant og dermed ubesværet.

Øget udholdenhed

Stil handler imidlertid også om, at hunden har en kraftfuld og effektiv galop. Det øger udholdenheden, fordi hunden bevæger sig med højt hoved og i flyvende galop. Hvis hunden holder hovedet lavt – under ryglinjens niveau – bliver den besværet i sine bevægelser, og den får ikke strakt ordentligt ud. Den dårlige stil forhindrer hunden i at løbe i længere tid, og den opnår heller ikke den nødvendige fart.

Høj fart er i mange tilfælde en betingelse for den stående hunds succes – især når den skal sætte agerhøns på åbne arealer. Her har farten nemlig den virkning, at agerhønsene hurtigere trykker sig mod jorden, og det letter standen.

Sidst men ikke mindst er både fart og stil en stor del af den æstetiske oplevelse ved at jage med stående hund.

Tom stand

Når hunden har stand, sker det ind imellem, at vildtet stille og roligt lister af, og det er ikke altid, hunden opdager det. Når der så gives rejseordre, farer hunden frem, uden at der sker noget. Hunden vil som regel straks tage færten op og lokalisere vildtet igen. Hvis det ikke lykkes, kaldes det for en tom stand eller en stand uden påvisning af vildt.

Vildtet har med andre ord snydt hunden. Den erfarne og dygtige hund opdager ofte, hvis det trykkende vildt begynder at liste af. Hvis det sker, følger hunden stille og roligt efter for igen at få vildtet til at trykke, så der kan tages stand. Det kaldes, at hunden forsøger at sætte fuglen.

Jagtform med traditioner

Jagt for stående hund er en gammel og traditionsrig jagtform, der havde sin storhedstid i begyndelsen og midten af 1800-tallet, altså længe før haglbøssen blev opfundet. Dengang blev der anvendt rovfugle til at nedlægge byttet. Eller man satte net op rundt om det sted, hvor den stående hund havde lokaliseret vildtet, så det kunne fanges, når det lettede.

I dag er jagtformen mindst lige så berettiget til en storhedsperiode, fordi den byder på store jagtopplevelser, både på meget vildtrige og mere sparsomme terræner.

BRETON, ET FAMILIEANLIGGENDE

AF Lissi Rasmussen

Vores første breton

Da vi i 1997 fik vores første breton var det af én eneste årsag – Claus skulle have en jagthund. Vi havde aldrig haft hund før, og havde ingen specielle præferencer. Vi havde dog et vennepar med en dejlig breton, og med deres mellemkomst endte det med, at vi også valgte breton.

Hunden var min mands projekt mht. opdragelse, fodring mm.

Efter et stykke tid læste jeg i det hedengangne "Bretons" – vores medlemsblad – at klubben manglede en, som kunne renskrive markprøvekritikker og det blev mit første embede i breton klubben. På den måde lærte jeg nogle mennesker og deres hunde at kende – og i øvrigt også noget om at prelle, sekundere, kobling, rejsning osv. (noget af det, til stor undren for en ikke-kyndig bretonejer.

Kassererposten

Da vores mangeårige kasserer "gik på pension" blev jeg kasserer, og lærte derved stort set alle bretonejere i Danmark at kende, i hvert fald på papiret. Derudover har jeg hjulpet ved diverse arrangementer og hjælper nu også ved at være en art "prøveleder-sekretær", som står for overnatning og forplejning, når vi har Hovedprøve på Sjælland. Claus blev for en del år siden prøveleder af Sydsjællandske Markprøve i FJD-regi (nu SJD-regi) og også der er jeg "prøveleder-sekretær", og har derved lært nogle af de andre racers hundefolk at kende.

Fra at være mandens hunde til et fællesanliggende

Gennem årene er fordelingen af arbejdet med hundene gået fra at være Claus, der tog sig af sin jagthund til, at vi nu tager os af hvert vores omkring hundene.

Vi er sammen om det, og vi tager så vidt muligt altid begge afsted med hundene.

Vi går til lydighedstræning og det tager Claus sig af, mens jeg sammen med andre "påhæng" går en tur med de gamle hunde. Vi får en god snak om alt og intet. Vi er unge og gamle i alder, nye og gamle i breton klubben, og vi får vendt hundene, aftensmaden, jobbet, manden/konen, dårligdomme, sjov og ballade osv.

Markprøvetræningen er også Claus, mens jeg er tilskuer og går tur med vores gamle hunde, alt imens jeg får en skøn snak med de øvrige "tilskuere", og ikke mindst med de nye hundefolk.

FAKTA BOKS

Bretons bliver hurtigt et familieanliggende.

Rigtig mange ægtefolk følger med, når der skal trænes eller når man deltager på prøver.

Der er altid en god stemning, og mange ting bliver vendt sådan en dag.

Prøver

Så kommer selve markprøverne, hvor jeg også drager med som tilskuer. Der møder man jo både bretonfolket og det øvrige hundefolk.

Til apporteringstræningerne er der opbygget en tradition, hvor vi er nogle, der sørger for at tænde grillen, mens hundene blev trænet, og så griller og hygger vi en times tid i skumringen, inden alle drager hjem igen.

Vi deltager også på udstilling med vores hunde, og her er det mig, som går til ringtræning med hundene, og derfor også mig der er fører på udstillingerne.

Det er ikke nødvendigvis de samme mennesker, vi møder til de forskellige arrangementer.

Familiedag

På Sjælland har vi den årlige Familiedag med forskellige konkurrencer for hundene, børnene og de voksne og med afsluttende "Mafiafest" om aftenen, hvor alle er velkomne, uanset om man går på prøver eller ej. Vi laver lidt god mad, har lidt sjov (og plat) underholdning. og så hygger vi ellers og fortæller løgnehistorier.

Gode venner og godt sammenhold

Uanset om det er lydighedstræning, marktræning, udstilling osv., så kan jeg varmt anbefale alle "påhæng" at deltage. Det er så berigende! Man oplever ting sammen med sin ægtefælle og sine hunde, og det bliver bedre og bedre jo flere år, man er med. Det kommer ikke af sig selv, så man skal selv gøre en indsats, men så belønnes man også med et sammenhold, masser af nye venner, nogle som man kun ser én gang om året til Hovedprøven, nogle man ser privat og ofte, og igen nogle som man ser 2-4 gange om året på prøver eller til andre arrangementer.

Udover at være en hjælp for klubben, så kan det anbefales at give en hånd med i forbindelse med arrangementer, for det er virkelig måden at lære de andre at kende på.

I Dansk Breton Klub har vi et formidabelt sammenhold om man er ung, gammel, ny breton ejer, gammel i gårde, fra øst eller vest for Storebælt – så kom og vær med!

REGIONALE AKTIVITETSGRUPPER

AF Winnie Larsen

Dansk breton klub sætter en stor ære i at tilbyde træningsaktiviteter rundt om i Danmark, og der er masse af frivillige folk, som gerne vil hjælpe, og der opstår forskellige typer træningsfællesskaber i de forskellige regioner.

Hvad tilbydes der?

Det er forskelligt, hvad der tilbydes i de forskellige grupper, men der tilbydes f.eks. lydighedstræning, hvalpemotivation, marktræning, lokalprøver, apporteringstræninger og -prøver, familiedage og fester.

Her er et fællesskab om vores bretons, hvor hele familien kan være med, her skabes venskaber, jagtfællesskaber, og der er altid råd og tips, når man har brug for hjælp.

Lydighedstræning i Vallensbæk 2023.

Inden længe er jul og nytår overstået og det er tid til lydighedstræning i Vallensbæk jagtforening Brøndbyvej 185 2625 Vallensbæk. Vi træner følgende dage: Lørdag d. 7 & 14. & 21 & 28 januar og lørdag d. 4 februar. Alle dage begynder vi kl. 12.30 og træner ca. en time. Der er ikke mulighed for...

Markprøvetræning i det Nordjyske

Lørdag 4. februar 2023 mødested Manna Thise yderligere oplyses ved tilmelding. Tilmelding senest d. 28/11 til Clouf breton@clouf.dk / 2078 6086. Lørdag 11. februar 2023 mødested Manna Thise yderligere oplyses ved tilmelding. Tilmelding senest d. 29/11 til Clouf breton@clouf.dk / 2078 6086. Lørdag 25. februar 2023 i Thy, mødested Engvej 5, 7760 Thisted Tilmelding senest 5/2 [...]

Lokalprøve i det Nordjyske

Søndag 26. februar - 2023 kl. 9.00 i Mou, mødested Ny Hestmarkvej v/Mou Skydebane, Tilmelding "Til møde i prøve" senest søndag d. 19/2 til keld faestegaarden@gmail.com / 2099 5422 pris 150 kr. pr hund - Dommere Asger Bak...

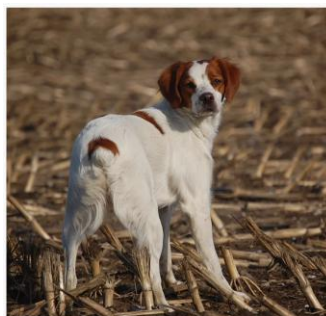
Hvalpetræning

Aktivitetsskudt i Nordjylland kan anbefale at du tilmelder dig og din Breton hvalp til hvalpetræning. Det kan evt. foregå hver lørdag i februar midt start d. 4-2-2023 kl. 11.00. Er det noget for dig og din Breton eller er du lidt nybegynder så kontakt kend Sørensen på 20995422 for nærmere oplysning samt tilmelding. Træningen [...]

Apporteringstræning på Sjælland

Endelig er det tid til apporteringstræning igen. Der er træning i området ved Kage og i Hilerød. I Kage trænes der mandage kl. 19.00 fra d. 8. maj og frem til og med d. 12. juni. OBS OBS mandag d. 8. maj er HØJDETO KL. 20.00 Du møder til hos Claus Rasmussen på st. 2330983 [...]

Marktræning Bogen den 19/2

Marktræning Bogen den 19. februar kl. 9 Kaj Rasmussen - 4013781 hold Mødested oplyses ved tilmelding. Husk madpakke til frokost Pris 50 kr.

Apporteringstræning - Midtjylland

Opstart på apporteringstræning tirsdag den 3. maj kl. 18.30. Derefter hver tirsdag, indtil starten af august. En ændring i forhold til mødested, tidspunkt, m.m. vil blive slået op på Facebook, eller bedst gennem kontakt personer. Nye hundeinteresserede, hvalpe mødes hos Alan Larsen, Spilbævej 15, 6971 Spjald. (Hogge CP) der kan ikke finde den adresse - spørg [...]

Udstilling i Mou

Udstilling søndag 13. august 2023. Igledes i Mou - Akerkendi Certificat udstilling af Breton - Tilmelding og betaling via: www.hundeweb.dk - Udstilling starter kl. 10.00 og der kan købes kaffe og brød til dagspris fra kl. 9.00.

Breton familiedag på Sjælland 2021.

Den årlige familiedag og mødefest bliver i år lidt anderledes. Det bliver søndag d. 27/6 og programmet for dagen bliver følgende: Vi mødes i Kage/Herfølge jagtforening. Billeborgvej 42B, 4841 Herfølge. Dagen starter med fælles morgenbord kl. 8.30 - 9.30. Derefter bliver der forskellige former for apportering. Prov at gå til prøve - her kan du opleve, hvordan [...]

FAKTA BOKS

Gå på Dansk Breton Klubs hjemmeside.

Breton.dk, Vælg Aktivitetsgrupper i hovedmenuen.

Her her finder du kontaktinformation og de udbudte træninger fra de forskellige grupper.

Ring til udvalgene, eller spørg din opdrætter for kontaktpersoner, der er masse af dedikerede breton ejere med meget erfaring, som altid er parate til at hjælpe med din nye breton.

OM AT FÅ HVALP I HUSET

AF Winnie Larsen/Jan Larsen

Er en breton en dejlig familie hund? Er en breton glad for børn og voksne? Til disse to ting kan man svare klart JA.

Men en breton er også en hund som er aktiv, som altid er klar 2/10 sekund, før man selv ved at man er klar. En breton vil hele livet påtvinger os dens selskab, den er altid med, hvor der sker noget, og det er charmen ved bretons. Der kan ikke laves mad i et køkken, uden den ligger for fødderne af en, tænk hvis der falder noget ned! For de kan huske, at det skete for 2 år siden.....

En breton er først "voksen" når de er halvanden til to år gamle, og det kræver noget i begyndelsen at have en breton, men udnyttes tiden optimalt, har man en klog hund med mange færdigheder, som kan bruges til jagt mange år frem i tiden.

En breton er en meget aktiv hund, som kræver den rigtige stimulation, for at kunne blive tilfredsstillet. Men den rigtige stimulation er ikke altid at gå lange ture, lege vilde lege, hente bold osv. For at gøre dem fysiske trætte, det er til gengæld krævende opgaver, som at bruge deres næser og jagtlyst, ved enten at gå på jagt eller træne opgaver, hvor hunden skal bruge sin næse, og til disse opgaver er apportering og lignende opgaver fortrinlige.

Man skal starte tidligt med at træne sin bretons. Start i de små, men allerede når de er 8 uger gamle, kan man så småt starte op med kontakt øvelser, og så ellers udbygge træningen, uge for uge. Kontaktøvelser og hjemkald er meget vigtige øvelser, som skal bruges resten af livet.

Hvis man venter med at starte træningen, til de er ældre, har de allerede tilegnet sig nogle uheldige færdigheder, som bliver sværere og sværere at ændre dressurmæssigt.

Så kom i gang, allerede når I får jeres hvalpe. En breton kan, den skal bare vide, hvornår den skal gøre det.

FAKTA BOKS

Der er altid mulighed for at få hjælp ved opdrætteren, hvis man har købt en hvalp, hvor opdrætteren er medlem af Dansk Breton Klub.

Opdrætteren kan give gode råd eller de kan henvise til Aktivitetsgrupper eller enkeltpersoner i nærområdet, hvor man kan få hjælp.

Gode råd kan også findes på Dansk Kennel Klubs Side.
WWW.DKK.DK

Bretons bibel

- Mit navn er Nej. Jeg er en lille frisk klog hund af racen Breton.
- Helt fra da jeg blev født, har jeg haft mine helt egne regler at leve efter.
- Da jeg kom hjem til mit nye hjem, var jeg bare 8 uger. Lidt utrygt men det varede kun i 10 min.
- Børnene er megaglade for mig, da jeg altid har lyst til at lege med dem. Jeg elsker det. Jeg kan godt have svært ved at falde ned igen, efter en sådan vild lege tur, så jeg har det bedst ved at stoppe, før det bliver for vildt.
- Jeg elsker at blive aktiveret på en positiv måde. Jeg har bedre af at bruge mit lille hoved, end lange løbe/gå tur, mens jeg er unghund.
- Det kan godt være, at jeg kan have lidt svær ved at holde fokus på min træner, jeg har derfor brug for, at han kan fastholde mig i fokus, det vil hjælpe mig senere, når jeg skal lære at arbejde selvstændigt, og jeg ikke kan se min fører.
- Jeg er mester i at læse mennesker, jeg har også hele mit liv til at gøre det i. Laver min træner fejl, som er til min fordel, vil jeg gøre alt for at opretholde denne fordel og synes det er hamrende svært ikke at måtte gøre det.

Mine 10 bud, som jeg lever efter er.

1. Jeg elsker min fører ubetinget.
2. Jeg vil gå gennem ild og vand for min fører, hvis han forstår mig.
3. Hvis jeg kommer med en sko/tøj i munden, og du ikke ser det, må jeg helt sikkert godt bide i det.
4. Hvis jeg har fået ros for noget, som ikke var godt, så gør jeg det igen, for jeg elsker ros.
5. Hvis du giver mig, godbidder ved bordet bare én gang, vil jeg have det, hver gang du sætter dig til bords.
6. Har jeg ligget i sofaen én gang. Vil jeg helt sikkert gøre det igen.
7. Jeg elsker at have noget i munden, sko, strømper, osv. når du kommer hjem eller jeg er meget glad, mens jeg logrer, og måske brummer glad.
8. Hvis min fører siger nej til noget sjovt, gør jeg det gerne igen, indtil han får mig overbevist mig om det modsatte.
9. Alt skal undersøges, og bliver det.
10. Jeg har bedst af at tro, du er alle steder, ser alt og at du altid kan få fat i mig.

NÅR ÉN HUND BLIVER TIL FLERE

AF Birgitte Abel Grand

Når man som bretonejer beslutter sig for at avle hvalpe, er det ret lige til! Man finder en sød og nuttet hanhund, der bor tæt på, får hundene parret, og så går det hele af sig selv. Hvalpene fødes, passer stort set sig selv, og så suser de afsted til de nye familier. Pengene ruller ind og alt er godt... Hov vent... Det var vist ikke liiiiige, sådan det var.

Når man beslutter sig for at avle på sin hund, påtager man sig et meget stort og meget fantastisk ansvar. Der er utrolig mange faktorer der spiller ind, når man skal avle en hund, der skal være så alsidig som bretons er. I det følgende, vil vi fortælle lidt om nogle af de overvejelser og tanker, vi gør os her i kennelen når én hund skal blive til flere.

Avlsmateriale

Inden der sker noget som helst, skal man sikre sig at tæven er egnet til avl. Er hun sundhedsmæssigt, jagtligt og ikke mindst temperamentsmæssigt en hund, der bør arbejdes videre med rent avlsmæssigt? For at opnå en godkendt parring igennem dansk breton klub, er der nogle krav til tæven – disse kan læses på bretonklubbens hjemmeside under "Retningslinjer for avl med bretons i DBK's regi".

Dernæst skal der vælges den helt rigtige hanhund. Man skal overveje temperament, jagtlyst, apporteringsevner, størrelse, udseende generelt og meget, meget mere. Hvad har tæven? Hvad kunne man tænke sig at tilføje? Og samtidig skal der ikke være for stort spænd imellem hunhundens egenskaber og hanhundens egenskaber – for så risikerer man et kuld med meget forskellige hvalpe. Avlsmæssigt er det bedre at bruge et par generationer med en fast retning imod målet, fremfor at zigzagge sig frem uden en reel ide om, hvad der kommer. Heldigvis har bretonklubben sin helt egen version af single.dk for hunde – avlsrådet! De ved, hvad der rører sig, og er altid villige til at snakke lidt hund, og hjælpe med at finde det helt rette match inden for de avlsgodkendte hunde.

Den første tid

De fleste bretons klarer drægtighed og fødsel uden problemer, så der er ikke så meget at bekymre sig om dér. Her i huset er fødekassen inde i stuen, og begge vores avlstæver har haft lyst til selskab ifm. fødslen. Derfor har jeg fået den kæmpestore ære at være med som jordemoder helt oppe i fødekassen stort set hver gang. Det er nogle af de

FAKTA BOKS

Hvalpens træning begynder allerede fra den er helt lille.

Når den er få dage gammel, kan man begynde prægning på mennesker og omgivelser, og så snart den begynder at få fast føde starter træningen i hjemkald.

Den lille hund er superlærenem, og jo før man går i gang, jo nemmere bliver træningen i det lange løb.

mest fantastiske oplevelser, jeg har haft og det giver ro hos både hund og ejer at vide, at man er der til at hjælpe, hvis noget giver udfordringer.

Bretons er jo blandt de racer, der må halekuperes og det skal ske indenfor de første 4 døgn. Det er vigtigt at finde en dyrlæge, der også har styr på dén del - Dansk Breton Klub har fået udarbejdet en kuperingsvejledning, der kan gives til dyrlægen, hvis det ønskes.

Hvalpene i hjemmet/socialisering

Her i huset er hvalpene som sagt midt i stuen og det betyder at Tv'et er på standby, når der er hvalpe. Alle sidder nærmest konstant og glor ned i hvalpekassen – hvordan kan man andet, med sådan en flok? Når hvalpene er blevet et par dage gamle begynder socialiseringen. I starten sidder vi hos dem i hvalpekassen så hundemor ikke bliver utryg. Derefter kommer de gradvist længere og længere væk, og i gradvist længere og længere tid. Vi bruger meget tid og energi, på at udsætte hvalpene for mange forskellige indtryk. Det kan være i form af lyde, dufte, underlag og meget mere. I den forbindelse er det en kæmpe fordel at have to knægte med krudt i rumpetten i huset – det giver dejlig stærk psyke, til sådan en hvalpeflok.

Når hvalpene er store nok, kommer de på eventyr udenfor. Vi har en dejlig stor have, der kan udforskes og da vi allerede træner indkald ved madskålen, så fortsættes dette arbejde helt naturligt udenfor. Her tænkes der også i forskellige indtryk, og der findes en masse forskellige ting, hvalpene kan lege med og udforske. Træning i bilkørsel og tilvænning til vand er også nogle punkter vi mener, det er vigtigt at introducere de kommende jagthunde til.

Den nye familie

De interesserede hvalpekøbere inviteres på besøg, så snart de har lyst. Det er vores holdning at et skifte til den nye familie går langt lettere, når familien er kendt på forhånd. Hvis en lille hvalp kan få lov at få en lur eller to i armene på den nye ejer, så huskes det, og gør flytningen meget nemmere. Samtidig giver det bedre tid for os, til at snakke lidt hund, samt at lære familien bedre at kende og sikre os, at de får den helt rigtige hvalp til netop deres behov.

Livet i den nye familie

Når den lille hvalp bliver stor nok til at komme med den nye familie hjem, skal opdrættet stå sin prøve. Det er her, vi kan læne os tilbage og kigge med på sidelinjen, mens vi håber at vores "indledende arbejde" har båret frugt, og kan hjælpe hvalpekøberne til at komme godt videre med træningen. Heldigvis er det sådan, at bretonfolk er blandt verdens dejligste og flinkeste folk. De slår armene ud og tager gladeligt imod både nye og garvede bretonejere. Der deles lystigt ud af gode råd, træningstips og historier, og der inviteres til en bred vifte af træningsarrangementer og meget mere. Hvis man har en breton, tør jeg godt love, at man aldrig står alene. Der er altid en flink og festlig flok klar til at hjælpe og hygge... Og måske endda snakke lidt hund?

APPORTERING

AF Winnie Larsen

For at vores hunde kan udføre det korrekte arbejde efter skuddet, må den være god til at apportere vildtet, ikke kun på land, men også i vand.

Mange gange finder vi kun vildtet, fordi vi har en egnet apportør med, enten fordi vi ikke umiddelbart kan se det i terrænet, men også når vildtet er anskudt og løbet fra stedet, og hunden tager sporet op og finder det.

Bretons, der bruges meget på jagt, bliver dygtige apportører, både ved andesøen, men også på fuglejagt både almindelig fuglejagt og på godsjagter.

Dansk breton klub udbyder hvert år apporteringstræning og -prøver i alle regionerne, og det gælder bare om at møde op, så vil der være erfarne mennesker, som kan hjælpe med gode råd og fif, som man kan bruge i den daglige træning.

Nogle går til prøve med deres hund, mens andre bruger træningen til at dygtiggøre deres bretons til jagtsæsonen, uanset hvad, så vil træningen være med til at dygtiggøre hunden, og styrke samarbejdet mellem fører og hund.

Der er 3 typer apporteringsprøver, som vi i breton klubben arbejder med.

FAKTA BOKS

Efterskudsarbejdet er vigtigt for en jagthund, og der tilbydes derfor træning heri, hos Dansk breton klub.

Bretonklubben udbyder 3 typer apporteringsprøver:

Derudover findes andre apporteringsprøver for stående jagthunde, som man kan deltage i.

SJD's apporteringsprøve (A prøven i daglig tale)

Apporteringsprøven henvender sig til de fleste jagthunderacer. Prøven er udviklet og anerkendt, og kan derfor registreres i hundens præmieregistreringer. Det er SJD's holdning, at prøven tilgodeser de kvalitetskrav, der bør stilles til jagthunde, så de opfylder lovens krav om at medbringe en egnet apporterende hund på jagt.

Apporteringsprøven er desuden kvalificerende for de stående engelske racer, som vil deltage i vinderklasseprøve.

Prøverne afholdes i sommermånederne, og man kan frit vælge, hvor man vil til prøve, også hos andre udbydere end Dansk Breton Klub.

Dansk breton klubs udvidede apporteringsprøve (B prøven i daglig tale)

Dansk breton klub har udarbejdet den særlige udvidede apporteringsprøve, som er en mere alsidig og jagtrelateret prøve, hvor sværhedsgraden er højere end ved SJD's apporteringsprøve.

Det er kun bretons, som kan deltage på denne prøve, og denne prøve giver adgang til bretonklubbens mesterskabsprøve.

På prøven apporteres der udlagte fugle på land og i vand, hvor der skal vises dirigering, og der laves et langt kaninslæb, som hundene skal udrede.

Prøven udbydes i Nordjylland, på Fyn og på Sjælland i august måned.

Dansk Breton Klubs mesterskabsprøve i Apportering

Hunde, som har kvalificeret sig, bliver indbudt til en godsjagt, hvor de arbejder som apportører for skytterne.

På dagen er der indbudt dommere, som vurderer hundens arbejde og deres adfærd, når de sidder på post, og når dagen er omme, findes vinderen af mesterskabsprøven.

MARKPRØVE

AF Winnie Larsen

Markprøve

Markprøver er avlsprøver for stambogsførte hunde, og her afspærres hundenes jagtlige egenskaber, og mange udvælger deres avlsdyr ud fra resultater og kritikker.

Nogle bretonfolk stiller kun deres hunde få gange på prøverne, mens andre er så bidt at sporten, at de udenfor jagtsæsonen gang på gang deltager på vinderklasser for konkurrencens skyld.

Hvorfor skal vi marktræne og stille på markprøver?

Markprøvetræning og prøver er med til at gøre vores hunde til gode jagthunde, da vi igennem marktræningen træner samarbejde, søg og fuglebehandling.

Når man starter med at træne, skal man træne på åbne marker. Her har man overblik over, hvad der sker, og man kan hurtigt gribe ind og stoppe hunden, hvis den er i gang med noget, som ikke er ønskeligt.

At træne på markerne og se unghunden vågne, finde fuglene og have deres første stand, er et øjeblik, man aldrig glemmer.

For hver fugl de finder og nagler, får de erfaring, som vi kan bruge på jagter.

Jo mere erfaren en hund er, jo bedre er de også til at holde på fuglene, til skytterne kommer på plads, og kan skyde fuglene, enten om det er en stor flok agerhøns, eller en gammel genstridig fasankok, som løber op gennem hegnet.

FAKTA BOKS

Der trænes marktræning i de forskellige aktivitetsudvalg, så det er bare at melde sig til med hunden, og så vil der være erfarne førere, som hjælper ved træningen. Hundenes jagtlyst vågner ikke på samme tidspunkt, det er forskellige fra de forskellige linjer, men det er også afhængig af, hvor hurtigt hunden kommer ud og får fugl i næsen.

Hvordan foregår en markprøve?

Ved prøver uden for jagttiden og almindelige kvalitetsprøver afgiver dommeren skud med en 9 mm startpistol. På efterårets prøver, hvor der fældes fugl, anvendes der jagtgevær. Der afholdes markprøver rundt om i landet af DKK, SJD og de tilsluttede specialklubber. Prøverne afvikles i forårsperioden og efterårsperioden.

Om foråret er der en årelang tradition for afvikling forårsvinderklasser samt DKK's Mesterskabsprøve, som er forårets højst rangerede og mest prestigefyldte prøve. Om efteråret afvikler Brugsklasser samt Efterårsvinderklasser og Danmarksmesterskabet for stående hunde.

Generelt om markprøver

Prøverne opdeles i kvalitetsprøver og vinderprøver.

I kvalitetsprøverne er hundene opdelt i henholdsvis ungdomsklasse (10 – 24 mdr.) og åben klasse (over 24 mdr.).

Uddannede dommere bedømmer hundenes kvalitet, og tildeler alt efter denne 1., 2. 3. eller ingen præmie. For at opnå præmie skal hunden have haft selvstændig stand, og under skudafgivelse vise, at den ikke er skudræd.

En særlig kvalitetsprøve er brugsklassen. En åben klasse i jagttiden, hvor der fældes fugl

Vinderklasser

På vinderprøver konkurrerer hundene mod hinanden, og her gælder det for dommerne, om at finde de hunde, der på den pågældende prøve er de bedste. Alt efter antal deltagende hunde tildeles præmieringerne 1., 2., 3., 4., 5. og 6. vinder. For at deltage i vinderprøver skal bretons have opnået 1. pr. i åben-/brugsklasse, samt for deltagelse i efterårets vinderprøver have bestået SJD's apporтерingsprøve.

Bekkasinprøve

I de senere år, er klubben også begyndt at arrangere bekkasinprøver, hvor man kan deltage med sin breton. Det foregår om efteråret, mange gange i forbindelse med vores efterårsvinderklasseprøver.

Skovfugleprøven

En helt særlig prøve er skovfugleprøven. Man kan sige, det er en prøve i sneppejagt.

Hundene afprøves enkeltvis og skal vise de kvaliteter, man forventer af en god sneppehund.

Hunden tildeles 1., 2., 3. eller ingen præmie.

UDSTILLING

Af Winnie Larsen

Det allerførste krav der skal være opfyldt, før du og din hund kan kaste jer over udstilling er, at din hund skal have stamtavle.

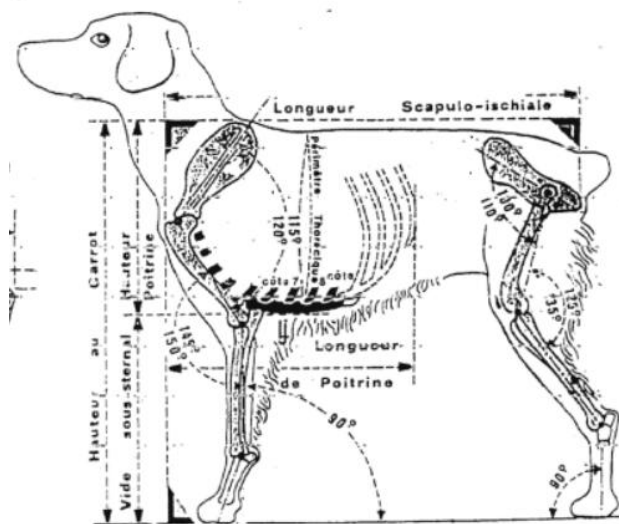
På en udstilling bedømmer dommerne hundene, for at sikre at de holder racestandarten og derved sikre, at en breton ligner en breton. Men derudover sikrer dommeren også, at temperamentet er i orden, hunden er bygget til at kunne udføre jobbet som jagthund, og at den har gode bevægelser, som sikrer, at der bruger mindst mulige ressourcer på at bevæge sig.

Det der med racestandarten

Som nævnt bedømmes en hund ud fra racestandarten. Racestandarten angiver forskellige ting som f.eks. idealhøjde, farve, hovedform, kropform osv. En standard angiver også fejl – f.eks. må en breton ikke have hvidt på ørerne eller rundt om øjnene, for at leve op til racestandarten, og dermed have mulighed for at opnå en placering på en udstilling.

Racestandarden kan læses på Dansk Kennel Klubs hjemmeside

<https://www.dkk.dk/race/racestandard>

Nota : Angulations exprimées en degrés

FAKTA BOKS

Breton tilhører gruppe 7 – Stående jagthunde.

Først bedømmes kvaliteten individuelt på hver enkelt hund i klassen.

Derefter er der konkurrencebedømmelser, dvs. de bedste hunde rangeres i den enkelte klasse.

Alle hunde af samme køn, med Certifikatkvalitet (CK), placeres i forhold til hinanden og bliver Bedst i køn (BIK).

Til slut konkurrerer bedste hanhund og tæve om at blive Bedst i Racen (BIR) og Bedst i Modsæt køn (BIM).

På fællesudstillinger, kan der også blive bedømt bedst i gruppe (BIG) og bedst i show (BIS).

Ringtræning

Det kan være en rigtig god idé at gå til ringtræning med din hund, inden I melder jer til udstilling. Til ringtræning lærer du at stille hunden korrekt, hvordan I skal løbe osv. Hunden bliver også trænet i at holde kontakten med dig, selvom der er andre hunde i nærheden.

Kort sagt er ringtræning god forberedelse til en tur i den "rigtige" udstillingsring, bl.a. fordi du gennem træningen lærer, hvordan du får hunden til at fremstå fra sin allerbedste og pæneste side.

Det er også vigtigt at dommeren kan måle hunden, se tænder og mærke på hunden for at kunne bedømme den korrekt. Alle sammen egenskaber, som man også kan bruge, hvis man selv eller dyrlægen skal undersøge hunden ved sygdom og skader.

Læg mærke til, når der udbydes ringtræning (det behøves ikke være i bretonklubben), eller tag fat i en erfaren udstiller, som kan hjælpe dig.

DEN FØRSTE GANG!

AF DEN NYE HUNDEFØRER

Der er noget helt specielt ved den første gang.

Alle mennesker kan huske tid og sted, og visse detaljer står specielt lysende klart flere år efter, også selv om der i mange tilfælde nok er foretaget ubevidste tilpasninger af oplevelsen. Når jeg af og til har kørt Sjælland tyndt med min gamle far, er det ofte hændt, at han har kunnet udpege "stedet"/"stederne", som har speciel betydning for ham.

Udpegningen har altid været meget præcis – nede ved den lille bøg, eller der hvor der er et lille mellemrum i det levende hegn osv. Jeg må indrømme, at en sådan fantastisk hukommelse er imponerende og fascinerende, selv om jeg ikke altid har fået fortalt samtlige detaljer. Når man så er sammen med flere ligesindede, står de jo nærmest i kø for at fortælle netop deres historie, og det opfattes direkte fornærmende, hvis man ikke tager sig tiden til at høre alle.

Nu kan jeg også tale med, for lige pludselig var det min tur til at opleve den første gang. Det foregik i en 35 ha. stor roemark på Sydsjælland. Det præcise klokkeslæt erindres ikke helt, men kan fastslås med en margin på ½ time. Gode bretonvenner havde arrangeret markprøvetræning på Feddet, og vi var ca. 12 stykker, der var mødt op. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og det tegnede til at blive en meget varm dag. Vi blev delt i to hold, og de yngre kræfter blev samlet på hold 1.

FAKTA BOKS

En stående jagthund kan kendes på standen der fremkaldes af et ganske bestemt sanseindtryk, udløst af lugte- og synssansen. Enhver jagthund kan lære at stoppe op på et bestemt sanseindtryk, men det er kun "fuglehunden", der kan tage stand. Når hunden stopper og har kontakt med fuglevildtet, står den, indtil jægeren giver den videre ordre.

Min hund havde lige holdt 1-års fødselsdag, og jeg var meget spændt på at se, hvordan hun tegnede, for det havde været en lang sommer, hvor hendes første løbetid havde taget lidt for meget af hendes temperament ud af hende. Men hun havde i foråret vist gode takter i marken, når vi var ude og træne med andre, men det er begrænset, hvad en hvalp på 7-8 mdr. kan forholde sig til. Hun havde dog vist, at næsen var i orden, idet hun på sin første træningstur flot fulgte op på en gammel rutineret fasankok. Da kokken langt om længe ikke gad lege med mere, lettede den fra et hegn, og hunden blev så forskrækket, at hun nærmest hoppede 2 meter tilbage, og man kunne helt klart fornemme, hvordan hun stod og spekulerede over, hvad det nu var for noget.

Men tilbage til Feddet. Vi var yngste ekvipage, og selv om jeg var meget nervøs for hendes lade sommer-temperament, viste det sig allerede i 1. slip, at hun var en hund, der gerne ville derudaf. Hun startede selvfølgelig med at rende efter makkerhund, men fandt meget hurtigt ud af, at det var sjovere at være sig selv. I 2. slip havnede hun i en stor udsætning af agerhøns, som fløj om ørerne på hende. Det fandt hun meget interessant. Det blev en meget lang og varm træningsdag, hvor ingen rigtig kom i nærheden af den perfekte situation. Hundene var faldet helt sammen, hvis det ikke havde været for et stort vandhul, som de med fryd kastede sig ud i. Der blev drukket en enkel farvel øl, og det var så det - troede jeg.

Min køremakker var lidt utilfreds, for han ville så gerne have sin hund for fugl. Jeg var træt, men det var ham der lagde bil til. Små 15 kilometer derfra havde vi adgang til en stor roemark, og der skulle vi lige ned og vende, inden turen gik hjem. Vi parkerede i kanten af marken og trak et par hundrede meter op, inden begge hunde blev sluppet.

Det viste sig, at jeg og hunden nærmest stod oven på en fasankylling. Den skyndte sig selvfølgelig væk, men så skete det – det store øjeblik. Små 20 meter længere fremme tog hunden sin første stand, og på rejseordre kom der en fasan op. Der blev skudt og prellet. Men ikke nok med det. Hun tog efterfølgende stand for en enlig agerhøne, og denne gang var det hele perfekt – den første gang!

VALG AF MIN FØRSTE BRETON

Af Pia Brix

Før købet

Min første jagthund blev en breton, og jeg har (heldigvis) ikke fortrudt et sekund. Egentligt startede min søgen efter min første jagthund, for det der føles som lang tid siden. Jeg brugte 1,5 år på at undersøge, læse, besøge, opleve, og på at blive klar til, at den helt rette hvalp skulle flytte ind. Jeg har været udpræget "Münsterländer"-jæger fra før jeg fik jagttegn, men en grosser Münsterländer gør sig ikke så godt på 1. sal i en lejlighed. I stedet tog min søgen mig mod de mindre jagtracer, og erindringerne fra barndommens dårlige oplevelser med bretons, fik mig i lang tid til at søge uden om den lille hund. I stedet lod jeg mig lokke til at kigge mere på Kleineren og jeg lod mig besnære af cockerspaniels popularitetsbølge, for alle talte godt om den. Det var jo bare næsten for let til at være sandt, at det var ene små naturtalenter det hele?

Breton weekend i Mou

En lørdag i august lod jeg mig lokke til Mou. Breton klubben havde apporteringsprøve, så jeg kunne se de små bretons arbejde. Jeg er jo dybest set til stående hund på jagt, så bretons fik én chance! Jeg kom hurtigt i klørerne på et par gæve bretonfolk, hvor jeg fik rundvist, udpeget og forklaret om bretons på prøve, på jagt og i al almindelighed derhjemme ... også alle unoder, teenageballade osv. Jeg lærte, at det var en jagthund, som kunne alt det jeg ville, hvis jeg lagde arbejdet i det. Der blev på ingen måde lagt fingre i mellem, samtidig med, at de lokkede med nuttede hvalpe. Den lørdag lærte jeg hurtigt, at et egentligt "Naturtalent" var der langt i mellem, selvom der da var en enkelt til stede den lørdag - og hun stjal totalt mit hjerte!

Ærlighed og viden

Den ærlighed, som jeg mødte den lørdag, om bretons behov og evner, hvor dens alsidighed og fantastiske væsen blev præsenteret, hånd i hånd med dens små besværligheder og de krav en breton ville stille til mig som ejer (en stor sofa blev fremhævet), dén ærlighed overbeviste mig om, at bretons ikke bare skulle have én chance - den skulle have én mere.

Kontakt til en garvet bretonfører

Jeg fik gennem en god veninde kontakt til Lene, hvor jeg kom op på besøg og mødte hendes tre bretoner i mere hjemlige omgivelser. Her fik jeg en god snak og fik lov til at

FAKTA BOKS

Forberedelse og undersøgelse inden man får en hvalp, er guld værd.

Før man vælger en ny race, bør man undersøge racens egenskaber, så man ved hvad man køber. Efterfølgende bør man kontakte klubben, og tage ud og tale med folk som har racerne, og se dem i deres naturlige miljø.

Når racen er valgt, skal man til at finde ud af, hvilken linje, man ønsker hvalp fra, da opdrætterne lægger vægt på forskellige egenskaber i deres hunde.

opleve hundenes væsen "hjemme". Efter den dag var jeg ikke i tvivl mere - to chancer, var alt der skulle til, for at jeg havde besluttet mig. Det blev først året efter, at jeg skulle have hund, så ventetiden måtte gå med at besøge vinderprøven i Aabybro og Frederiksdstillingen.

Så kom min hvalp

Til påske blev det endelig meldt ud - hvalpe på Læsø. Her blev det en lille hvid/sort, som var udset til at blive min første jagthund - min første breton. Jeg hentede Ninja hjem en varm junieftermiddag. Jeg var forberedt med optørringspapir, masser af legetøj og godbidder, og var indstillet på en masse uheld, piven om natten osv. Alt det, som man nu læser, skal være klar til med sådan en lille hvalp, der flytter ind.

Ninja valgte så at vade lige ind i lejligheden, som om hun altid havde boet her. Hun og kattene fandt hurtigt melodien sammen. De første to nætter skulle hun lige beroliges ved midnatstid, og ned for at tisse kl. 3, men derfra sov den lille Ninja-hvalp igennem i 7 timer. Uheld skete kun, når JEG glemte at kigge på uret. Hver anden time, når hun var vågen eller lige efter hun vågnede, hvor svært kunne det egentligt være, at få hundehvalp? Den første uge sammen var sjov og ballade, hvor vi hyggede os og lærte hinanden at kende, hilste på dyrlægen, og blev venner med underboen.

Træningen startede

Derefter startede jeg langsomt op på alene-hjemme træning, så jeg med god samvittighed kunne tage på arbejde, når ferien var slut. To ugers langsom optræning, og så kunne hun være alene uden så meget som et piv eller uheld en almindelig arbejdsdag. De første par måneder fastholdt jeg, at vi også trænede alene-hjemme i weekenden, så rutinerne var ens hver eneste dag. Hun blev meget hurtig tilpas med at være sig selv om formiddagen. Forudsigeligheden gjorde hverdagen meget lettere for os begge. Hvalpetræningen startede jeg meget hurtigt til hos Lene. Kontakt, kontakt og masser af selvtilid blev på nogle uger fodret ned i den lille hund, med en masse forskellige godbidder og leg. Det gav lynhurtigt en meget kontaktsøgende og dygtig lille hund, som utroligt gerne vil lære mere, for vi havde det jo sjovt med det. Derhjemme trænede vi rigtig meget kontakt og især "ro" indenfor. Da jeg fik Ninja boede vi på 1. sal i en 2-værelses lejlighed, så vild leg og spurteture foregik ude, og kun ude. Inde var vi rolige, sov, hyggede og nulrede (selvfølgelig også i sofaen ...) og hun fik masser af gnaveting, som hun kunne beskæftige sig med indenfor. Alt godt til hjernen og tænderne - bøffelhorn, ben, tyggestænger, hjernevridere og reb kombineret med absolut ingen sko inden for rækkevidde, afholdte den lille flabede Ninja fra at tygge i noget uønsket som hvalp. Som teenager har det kostet et enkelt par sko, en ledning på en standerlampe og et par indlæg ... fordi jeg ikke har været nok hjemme til at træne og stimulere hende.

Undersøgelser – netværk – Frustrationer

Frustrationerne er dog minimale over det, for egentlig så har jeg hele tiden været forberedt på, at det kunne ske! Det har jeg vidst fra første lørdag i Mou. Nu hvor hun er blevet ældre er det apporteringstræningen vi "kæmper" med. For lige så dygtig hun er til dressur, div. øvelser og kan tage flot stand for snepperne og rejse dem på kommando, lige så meget kæmper vi med apportering. Vi ender jo nok med at spørge nogle garvede bretonfolk om råd, når lige vi er flyttet i vores nye hjem og kan koncentrere os om, at lære noget nyt - både Ninja og jeg.

MIN FØRSTE BRETON

AF Benny Kuhlmann

Min første breton

Jeg fik min egen første breton i 2008. Bonnie var dejlig hund, der også havde sin egen mening.

Da Bonnie var 1 år gammel, startede vi til fælles træning i breton regi. Der gik det nok op for mig, at hun bestemt ikke synes om vildt, der havde været en tur i fryseren. Jeg havde besluttet, at hun ikke skulle lære det ved nogen form for tvang, så den sommer fik hun lov til at springe over den del af træning. Nogle af dem jeg trænede med, kaldte hende en Diva, og der var hun jo nok også til tider.

Hun havde til en start lidt svært ved vand, indtil hun fandt ud af, at hun godt kunne svømme (Jeg havde på det tidspunkt en F.T Spaniels som hjalp med projektet), derefter elskede hun at komme i vand.

Første jagtsæson

Så kom jagtsæson og begge hunde fik lov til at komme med. Bonnie var en rolig hund og havde allerede 6 mdr. gammel været lidt med på vores jagt, dog uden at have apporтерet nogle fugle.

Men denne jagtdag midt i oktober, gik det op for Bonnie, hvad jeg gerne ville have, hun skulle gøre.

Vi var på en af de større jagtdage, når man snakker om jagtudbytte. Vi drev på højre siden af såten, som var blandet vandhuller og siv, min skydning gik rigtigt fint den dag, springeren hentede den første fugl og den næste, hun fik ros og det så Bonnie! Og så skulle hun også i gang med at apportere. Da såten var færdig, havde begge hunde sikret, at min vildtgaltje var fyldt godt op.

Efter den tid blev Bonnie brugt meget på jagt, og hun var den som kom og hjalp, når de andre hunde gav op. Om det var på land eller i vand, så blev hun ved indtil det sidste stykke vildt var samlet op.

FAKTA BOKS

En breton er en meget alsidig hund, og den bliver god til det, som den bruges til.

I dette tilfælde er hunden primært oplært og brugt som driver og apportør i områder med store mængder af fasaner og ænder, og hun blev specialiseret indenfor dette.

Dagen, hvor de andre gav op

En af de bedre apporteringer, som både jeg og skytten stadig husker, var en jagtdag, hvor en skytte havde anskudt en fasanhøne, der var fløjet mere end 100 meter ind i skoven, hvor han kunne se, den gik ned. Jeg og Bonnie kommer lidt senere til stedet, hvor der allerede var 4 springere på opgaven. De havde endnu ikke fundet fasanen, så jeg slap Bonnie. Hun gik fint frem i skoven og forsvandt hurtigt af syne. Der gik ikke længe, inden de andre hundeførere opgav og sagde til skytten; "Børge, du har ikke ramt fuglen". Der gik lidt tid, og pludseligt kunne vi høre Bonnie give hals ca. 300 meter væk. Der blev hurtigt ro igen, og hvem kom til syne med den anskudte høne i munden? Det gjorde Bonnie, og jeg voksede lige 20 cm i højden.

Fortsat træning

Vi trænede forsat sammen med de andre bretonfolk i bretonregi, men koldt vildt blev aldrig et stort hit for Bonnie. Nogle gange, hvis hun var i humør til det, kunne hun da godt hente duerne et par gange, andre gange kikkede hun på mig, og jeg kunne se hun tænkte..... Torsk, I har haft dem i hånden én gang, hvorfor så smide dem igen? Af samme grund, kom hun og jeg hellere aldrig til en apporteringsprøve, selv om alt vildt blev hentet, når vi var på jagt.

Bonnie vil nok være det, man i grove træk, kalder selvlært. Hendes første stand tog hun for fuglevildt i skoven, jeg var lige i nærheden, og da hun blev stående, gav jeg rejseordre. Til gængæld vidste hun godt, at drev jeg den anden vej, eller ikke kom i nærheden af hende, så avancerede hun selv, og vildtet kom på vingerne, til de skytter der stod for.

Her efter 10 år og 2 bretons senere, så kan man tænke, om man ville have gjort noget anderledes, hvis man fik chancen igen med en ny Bonnie?

Der kan jeg kun sige; Nej!

Bonnie var for mig en fantastisk jagthund, og vi har sammen haft hundredvis af gode timer på jagt. Det var en sorgens dag, da hun ikke kunne mere. En hund jeg altid vil huske.

ANDEJAGT

AF JAN LARSEN

Når man har en god hund, ja så har man som regel også en masse jagt invitationer. Og med bretons gælder det, ligesom med mange andre racer, at de bliver gode til det, som de bliver brugt til. Da jeg fik min første breton, havde vi en del andejagt, og min hund blev derfor rigtig god, indenfor den disciplin.

Andejagt

Jeg har her en lille historie fra en andejagt på et gods i Jylland.

Jeg blev mødt med fordommen, "en stående hund på andejagt", den var svær at sluge for de folk, som havde labrador med den dag.

Normalt var det altid en labrador som var i søen for at drive ænderne på vingerne, men denne dag skete der så det, at det blev min tur. Jagtlederen havde været på jagt med min 5-årig gamle breton Tarzan, og han vidste, at han var blevet brugt en del til at drive ænder op fra rørskov.

Tage stand for ænderne

Tarzan udmærkede sig på fantastisk vis ved at tage stand for ænderne og rejste kun, når jeg gav ordre dertil. På den måde gav det er del flere fugle på tasken, end hvis han bare plasker rundt i fuld fart, for at få dem op på vingerne på en gang.

Inden vi gik i gang, stod labradorfolkene og talte sagte om, hvem der skulle have den fornøjelse at gå til mosen for at rejse ænderne, men snakken forstummede, da jagtlederen pegede på mig og min hund; "Jan, i dag er det dig". Der blev helt stille, og så udbrød en af labradorførerne, at det ville være dumt at lade min hund gøre det, da alle ænderne ville komme op på en og samme tid! Jeg sagde ikke et ord, for det kunne jo gå galt, og jagtlederen holdt sig til sin beslutning.

FAKTA BOKS

Den stående hund bruger næsen til at finde vildtet, og tage stand for det, men den bruger også sin næse, når den skal apportere, så derfor er det vigtigt, at vi styrer hunden rigtig i vinden, hvis vi skal hjælpe den med at få færden af vildtet.

Start allerede når hunden er helt lille med at tage den med ud og svømme, så den hurtigt bliver fortrolig med vand, det hjælper senere, når man skal bruge den til andejagt.

Tarzan og jeg gik stille og roligt ind i mosen efter alle var på plads. Det skal lige siges, at der var MANGE ænder af den vilde slags. Jeg kunne se på hunden, at han var tændt for lyden af ænder der rappede og snadrede, kendte han.

Han blev sluppet, og op kom de første ænder, da han gik i vandet. Der lød en del skud omkring os. Så blev der stille igen. Jeg kunne heller ikke høre ham i vandet, var han gået for at apportere de skudte ænder? Jeg sagde et forsigtigt ja, op kom der et par ænder mere foran Tarzan. Han pjaskede igen lidt i vandet, så blev der ro igen, jeg ventede med at sige ja, indtil jeg havde hørt at skytterne skød. Tarzan og jeg fortsatte sådan, de næste 20 minutter rundt om søen.

Da vi var færdige, gik jeg i gang med at hjælpe med at efterapportere.

Efterapportering

Ved siden af søen lå der en lille dam, på størrelse med en håndboldbane. Helt åbent og kun lidt siv i den. Flere labradors var i søen for at finde en and, som var anskudt og gået ned i dammen. Tarzan og jeg var færdige med vores apporteringsopgaver i mosen, så vi stod og kikkede, mens vi ventede. Der var 6 labradors, som arbejdede på højtryk, og det havde de gjort længe uden at have fundet anden. Der gik lidt, før de opdagede, at jeg stod der. En af førerne vendte sig rundt, og sagde; "Det var ellers et godt arbejde som du og Tarzan udførte, for at få ændrende drevet op", og der blev jeg lige et par cm højere, og jeg var rævestolt af min lille breton.

Labradorfolkene gav op med den undskyldning, at den nok var fløjet igen, men skytten der have ramt den, holdt ved, at anden ikke var fløjet.

Nu var der kun en labrador tilbage i dammen, og jeg ville lige prøve med Tarzan. Velvidende at efter succes, kunne der nemt komme fiasko. Jeg tog bestik af vinden, her skal man altid, for en stående hund arbejder med næsen, hvorimod labradors mange gange arbejder på markering.

Jeg gik over på den anden side af dammen og slap Tarzan i sidevind langs vandkanten, han gik ca. 10 meter, så stod han der, og med et højt ja (det gjorde jo ikke noget, at de andre lige skulle høre det), sprang han 1 m ud i vandet, stak hele hoved under vandet, og op kom han med en anskudt gråand. Jo, jeg fløj resten af dagen, og Tarzan og jeg blev inviteret på mange jagter efterfølgende.

BEKKASINJAGT

AF John Madsen

Hvis småvåde marker, enge og vådområder, er en del af jeres jagtområde, så fortvivl ikke. Bretons vil også her give dig en masse super gode jagtoplevelser, for her er der bekkasiner.

Bekkasinjagt med bretons er en rigtig hyggelig jagt, hvor man bare fylder nogle patroner med lille haglstørrelse i lommen, lidt mad og vand til hunden og mad og drikke til sig selv. Og så ellers bare går derudaf. Bekkasiner kan godt volde hundene lidt problemer i starten, da det er nogle forsigtige små fugle. Men når først hunden har fået lært duften og teknikken, så er der mange gode jagtsituationer i vente. Og hvis også jægeren lærer at skyde den lille "zikkak" flyver, ja så er der et dejligt måltid i sigte.

Min egen interesse for bekkasinjagt kom, da en bekendt af mig introducerede mig for Værnengene/Tipperne. Grunden til at vi købte vores årskort til værnet var, at vi skulle prøve at skyde nogle ænder og gæs, som de fleste andre, som kommer der. Ænderne og gæssene skulle skydes på træk morgen og aften, men hvad laver man så resten af dagen?

Svaret blev bekkasinjagt.

Min glæde for bekkasinjagt er blevet kæmpestor. Så når de andre går hjem fra morgentrækket, ja, så dukker jeg op med mine bretons. Så går jeg stille og roligt rundt, og nyder synet af hundene, der med stor jagtlyst og iver, forsøger at lure den lille "zikkak" flyver. Pludselig snurrer hunden rundt i en stram stand, og så er det med at komme på skudhold. Når middagshvilet og andre indlagte pauser er afholdt, og de første aftentræks jægere begynder at indfinde sig, ja så går jeg til bilen, med trætte hunde som bliver tørret godt igennem, og puttet tørt og varmt i transportburet. Skridtstøvlerne sparkes af og et par sodavand gøres klar til hjemturen, radioen slukkes, og dagens indtryk nydes endnu en gang på hjemturen.

I starten skal man som jæger lige lære forskellen på enkeltbekkasin og dobbeltbekkasin. Når man har lært det, så er det bare med at komme afsted. Ud og få noget frisk vind i hovedet, og noget vildt med hjem til den sorte gryde.... mums. Så om du har lidt eller meget areal at gå på, så snyd ikke dig selv for en god gang bekkasinjagt.

Knæk og bræk

FAKTA BOKS

Bekkasiner er den mindste vildtart, vi må skyde i Danmark.

Bekkasinen er i familie med sneppen, og er en ligeså akrobatisk flyver.

Når bekkasinen letter, siger den en lille karakteristisk lyd, som kendetegner den lille flyver.

Bekkasinjagt er fascinerende og så smager de godt.

FASANJAGT

AF Franz Metzker

Jeg er en glad bretonejer af 3 tæver, og her er en lille fortælling om en jagtdag på vores konsortie på Sjælland, hvor jeg havde mine to bretons, Freja på 6½ år og Frida på 17 mdr. med i efteråret 2018.

Drivjagt

Vi driver mest vores jagt som haretramp. Vi har en del remisser og skel, som vi driver af, når vi er på jagt efter fasaner, snepper, bekkasiner og harer. Vi afholder også agerhønsjagt, hvor vores hunde skal arbejde med et godt mark søg, som gerne skulle slutte af med en flot stand.

I efteråret var en af vores såter en haretramp langs et markskel. Jeg havde besluttet at tage min unge hund Frida med, da hun kunne gå i snor ved siden af mig, og derved være under kontrol. Frida og jeg fik ansvaret for at gå på det yderske skel, og drive eventuelle fasaner ind i såten. Vi gik rundt langs markkanten og kom ned i enden af marken, hvor skellet gik på vores venstre side. Vinden kom godt i forhold til skellet. Vi gik stille og roligt, og da vi kom til noget tørt græs, drejede Frida pludselig rundt i snoren og tog en stram stand, ind i noget højt tørt græs.

Standen

Da hun havde snor på, stod jeg helt tæt på hende. Jeg prøvede at kikke rundt i græsset, men kunne ikke se noget som helst, puha det var spændende.

Jeg valgte at lægge snoren på jorden, og Frida blev stående. Jeg trådte et par skridt væk fra hunden, klar til at skyde.

Jeg gav rejseordre og hun gik et par skridt ind i græsset og rejste præcis en fasankok, som jeg skød, på den anden side af et træ.

FAKTA BOKS

Jagt på fasaner i krat, remisser og enge, kan være utrolig spændende.

At se sin hund tage stand, så man kan komme op, og have mulighed for at skyde en buldrende kok, og bagefter se hunden apportere den smukke fugl, er en skøn oplevelse.

Fasaner vil meget gerne løbe, og en ung hund kan have svært ved at sætte kokken, fordi den løber. Jo flere fugle, jo mere erfaren bliver hunden.

Apporteringen

Frida så desværre ikke, hvor fasankokken faldt ned. Da hun skulle ud at apportere kokken, kom hun i dårlig vind, og kunne derfor ikke finde fuglen. På vej retur, kom hun i vind for fuglen, og kunne derfor få færd, og det resulterede i en flot apport, og hun kom stolt hjem til mig med fuglen.

Om hun eller jeg var mest stolt, det skal jeg ikke kunne sige. Men en ting var sikkert, jeg var rævestolt

Anden så

I anden så, valgte jeg at have Freja med. Vi stod rundt om en remisse og Freja fik ordre på at afsøge remissen. Freja løb villigt ind mod remissen, hvor hun søgte godt op i vinden, rundt om remissen. I kanten opnåede hun hurtigt stram stand, med front direkte ind i remissen. Da jeg prøvede at give rejseordre ude fra min post, gik hun ikke frem, med stod stadig fast.

Jeg gav mine sideposter besked om, at jeg gik ind i remissen for at rejse fuglen med Freja. Da jeg kom ind i remissen, og hen til Freja, gav jeg endnu en gang rejseordre, og hun gik præcist frem og rejste en stor flot fasankok. Da den kom fri for remissen, skød min sidepost den i et sikkert skud væk fra remissen.

Det er dejligt at gå på jagt med sine hunde, når de gerne vil jage for dig, og de giver mig så mange dejlige oplevelser.

Jeg har BESTEMT ikke fortrudt, at jeg valgte en breton som min jagthund, og vi har masser af fantastiske jagtoplevelser.

Knæk og Bræk alle sammen

AGERHØNSE JAGT

AF Karen Ruth Vestervang Ambirk (Foto TK Frederiksen)

Agerhønsjagt i skjorteærmer.

Hønsjagt med stående hund er en af de mest eksklusive jagtformer, og det er også bæredygtig jagt på naturens overskud.

Gode jagtkammerater

Vi er heldigvis en lille skare, som stadig dyrker og værdsætter hønsjagt for stående hund, og der er ikke tvivl om, at hønsjagt er en af de mest eksklusive jagtformer, hvis der vel at mærke er tale om jagt på vilde fugle. Selv om de fleste af os med glæde deltager i jagter på udsat vildt, for uanset hvordan man gør det, er jagt på udsat vildt altid en form for surrogat, men det er jo samtidig det, som hæver jagten på vilde fugle til noget eksklusivt!

Poul og jeg, er nogle af dem, som virkelig værdsætter hønsjagten på vilde fugle. Vi er så heldige at bo på Østsjælland, hvor vi har mange vilde agerhøns. Sammen med nogle jagtkammerater, som også er inkarnerede fuglejægere og bretonfolk, råder vi over jagten på Tryggevejle Gods på Stevns.

16 september

Den helt store dag for os, er præmierejagt på agerhøns den 16. september - ofte er vejret godt, solen skinner og der er en let brise.

På dette års præmierejagt var vi i alt 10 jagtdeltagere, som sad ved morgenbordet kl. 0800, hvor vi grinende og med halvdårlige vittigheder indtog vores morgenmad.

Hønsjagt kan også være selskabsjagt, og en halv time senere, stod vi alle uden for med koblede hunde, der med en enkelt undtagelse, var bretoner, og var klar til at påhøre dagens parole.

FAKTA BOKS

Agerhønen er en fasanfugl i det åbne landskab. Den er yndet jagtvildt og bliver i det samme område året rundt. Det er den mindste hønsfugl, der lever vildt i Danmark, hvor den desuden er naturligt hjemmehørende.

Mange hundefolk ser den på præmieredagen den 16 september, som er den største jagtdag på året.

Jagten starter

I den første så blev jagtdeltagerne sat af langs et levende hegn, og det var så planen, at vi skulle gå på linje ud over stubmarken, mens der på skift blev sluppet to hunde. Hvis der kom agerhøns for, måtte der skydes – det her er jagt og ikke en markprøve! Her gælder det om at få mad med hjem.

I solskin, skjorteærmer og med vinden i ansigtet gik det ud over stubben, mens de jagtglade bretons afsøgte terrænet. Det er altid en stor fornøjelse at se hundene afsøge markerne, og der var bare en ro over hundene, det er til trods for, at der var samlet ni hunde, som alle var fyldt med jagtlyst. De havde fuld fokus på jagten.

Der var ingen fugle på den første mark, og vi fortsatte til næste stubmark.

Der var ikke gået fem minutter, før vi hørte råb langt ude på marken, og sekunder efter fløj en halv snes høns i høj fart ind over hovedet på vores dengang ny jæger, Mads, som med et sikkert skud pillede en fugl ud af flokken. Claus' breton Chablis apporterede hurtigt og sikkert fuglen, og det er en stolt Mads, som fik overrakt sin første agerhøne.

Vilde fugle

Derefter går det slag i slag. I den næste så gik jeg midt i kæden og kunne se Poul langt ude til højre. To hunde afsøgte marken foran ham, og pludselig markerede den ene hund, og straks efter sekunderede Pouls hund, Gucci. Hønsene lettede dog inden der er en fast stand, men Poul nåede at skyde og leverer endnu en agerhøne.

Vi fulgte flokken med øjnene, og det så ud som om flokken blev splittet op. Vi fortsatte over de næste marker og enge. I alt gik vi en ca. 14-15 km på denne skønne jagtdag - Ja, det kan man vel kalde at gå på jagt.

Dagens udbytte blev 4 agerhøns - naturens overskud til os.

Vi sluttede traditionen tro af en med kold øl i solskinnet. Endnu en skøn jagtdag i skjorteærmer.

JAGT I SVERIGE

AF Winnie Larsen

Min første tur

Så blev det min tur til at komme på jagt i Sverige for første gang. Jeg havde været bekymret for om min fysik og kondi kunne holde, men heldigvis viste det sig, at mine og hundenes forberedelser havde været gode. Når man går på fjeldet, skal man udover en eller to hunde i snor, også have en rygsæk på ryggen og et haglgevær med.

Jagt i Sverige

Vi var 4 bretonfolk og 8 bretons med på turen til Saxnäs, og vi skulle jage 4-5 dage, henholdsvis på fjeldet efter ryper, og i skoven efter skovfugle. Jeg havde 2 hunde med, Mandi som skulle bruges på skovfuglejagt og unghunden Falco, som skulle slippes på fjeldet, og så havde Jan hans to hunde Luke og Anok med, så vi havde 4 hunde at arbejde med, når vi jagtede sammen, da vi havde aftalt med de andre at jage i 2 hold. Hjemme fra havde vi planlagt, at vi ville flyve i fjeldet med helikopter 2 gange efter ryper, dels for at optimere jagtdagen, men også i erkendelse af, at gå op i fjeldet, gå på jagt hele dagen og gå ned igen, ville tære så meget på kræfterne, at vi ikke fik det optimale ud af vores tur.

Første tur på fjeldet

Første dag, valgte vi at flyve på fjeldet, og det skal lige siges, at stoppe 4 forventningsfulde mennesker og 7 ivrige bretons ind i en lille helikopter, det kræver sin mand, men det lykkedes

At komme ud i fjeldet og opleve stilheden, den smukke natur og kun være der med sin bedre halvdel, sine bretons, og bare at skulle jage hele dagen, det er livet.

FAKTA BOKS

I Sverige og Norge går man fortrinsvis på jagt efter ryper, urfugle og tjur.

Man kan gå på jagt på private områder, men kan også leje sig ind på statens arealer for få hundrede kroner om dagen. Det er spændende og anderledes jagt pga. de store vidder.

Første rype

Ret hurtigt opnåede Jans Anoq stand, langt ovre på den anden side af et myr (vådområde), og vi måtte udenom og derover. Da vi manglede 50 meter, gik en rype på vingerne ved en lille birk, med ryperis omkring, hunden forfulgte kort, men kom tilbage, og tog stand igen, og så lettede en stor flok ryper, som fløj i flere retninger. Både Jan og jeg fik skudt, men jeg må indrømme, at jeg nød de smukke hvide ryper, der kom flyvende, og fik ikke trukket langt nok frem på dem, så det var 2 forbi skud fra min side.

Vi var helt høje, og jeg fik beundret Jan's smukke rype, og efter en kort pause fortsatte vi efter ryperne. 10 minutter efter, havde Anoq endnu en stand, og vi kom frem. Der lettede et par ryper umotiveret, som vi ikke fik skudt, men han blev stående, og på en avance, kom der en rype, som jeg skød i et perfekt bagskud. Min første rype, og så på en perfekt situation for hunden. Jeg var i himlen, og jeg var ikke i tvivl, min rype var langt flottere end Jan's.

Dagen på fjeldet

Hundene arbejdede godt, og vi havde flere situationer i løbet af dagen. Sidst på formiddagen, så Jan, at den ene hund havde stand. Han skyndte sig venstre om en lille skov, mens han lige fik sagt til mig, at der var stand. Jeg løb højre om. Da Jan kom frem, så han, at det var den unge som havde stand, han gav avanceordre, og op kom en stor flok ryper. Jan fik skudt en rype, og den unge hund rapporterede rypen, som han afleverede til mig. Om jeg var stolt? Det kan I tro. Det var den første stand, han havde for vildt, og at det blev til en fuldbyrdet situation, var helt perfekt.

I løbet af dagen, havde alle hundene ryper for, og de gjorde et godt stykke arbejde, både før og efter skuddet.

Skovjagten

De følgende dage, skiftede vi mellem rypejagt og skovfuglejagt efter tjur og urfugl, og jeg synes at skovfuglejagten, er mindst lige så spændende, som jagten på ryper.

Den ene dag på skovfuglejagt, så vi 20 skovfugle. Vi havde kun Jans erfaring fra året før, så det er en jagtform, som vi stadig er i gang med at lære. Hvordan går man? Hvor sidder fuglene? Hvordan kommer man bedst til dem? For pokker, hvor er det en spændende jagt, og med lidt held, havde der været nogle flere fugle på tasken.

Lydløs jagt

I skoven delte vi os og gik med hver sin hund, og så gik vi ellers bare på lydløs jagt, mens hundene arbejdede på bedste vis i skoven. Jeg havde Mandi med, som ikke er en stort gående breton, men til gengæld er han utrolig sikker på fugl. Han og jeg arbejdede lydløst sammen, og han opnåede både stand for urfugl, tjur og rype, men desværre holdt fuglene ikke, som løb og rejste langt ude, det samme problem havde Jan med sine hunde. Fuglene var svære, men det er en intens og fed jagtform på vilde fugle, som jeg uden tvivl er nødt til at dyrke noget mere, så jeg kan få mere erfaring hermed.

Vi fik skudt både tjur og urfugl i skoven, og havde den fantastiske oplevelse, at vi i den mørke granskov så en stor tjur kok, der som en pil fløj mellem skovens tætte træer, bare 40 meter ude.

Jeg havde en fantastisk tur til Sverige, jeg fik skudt flere ryper på situationer på vores hunde, og blev betaget af naturen, stilheden og ikke mindst, var det skønt at samarbejde med mine hunde hele dagen lang. Da vi ventede på helikopteren, satte jeg mig ned, og at se en breton efter en lang jagtdag, kravle op i skødet på en, rulle sig sammen og et øjeblik at se op med et saligt blik i øjet og gemme næsen ind i lyske og snorksove, alt sammen i løbet af 20 sekunder, det er essensen af en jagthund. Og at se en ung hund vågne og gå på jagt, som om den aldrig havde lavet andet, det indikerer, at jagten ligger dybt i deres gener, og det er det de trives allerbedst ved.

NYJÆGERMATCH

AF Søren Stenhøj

Nyjægermatch på Borreby Gods

Det blev til 12 fasaner skudt for stående hund på Borreby Gods. Det var resultatet af DBK's jagt for ny- og ungjægere afholdt i roemarker omkring Borreby Gods' dejlige store remiser. Det lykkedes ved hårdt arbejde at skaffe, et ikke bare tilfredsstillende terræn, men også et sublimt terræn til årets jagt for ny- og ungjægere i DBK-regi.

Der deltog seks ekvipager – 1 jæger og 1 hundefører – og 2 pensionisthold. Sidstnævnte uden for konkurrence.

Bedste ekvipage blev Kasper Ehlert og Engbjergvejs Ida v. Morten Larsen, der med en utrolig flot situation viste det samlede selskab, hvordan jagt med stående hund skal eksekveres. Ekvipagen havde dog også en misser, da Ida rejste to flotte fasankokke. Men, ekvipagen blev ikke truet af de øvrige, hvor forbi skud og lidt ulydige hunde var med til at lægge afstand. Engbjergvejs Ida viste dagen igennem et flot søgsoplæg for sin fører og jæger, og var dermed en utrolig effektiv hund.

Formiddagen

Holdene blev om formiddagen matchet to og to. Alle slip foregik i roer med masser af fasaner. Fasanerne var noget nervøse fra morgenstunden, og den første 1 ½ time blev præget af en del stødninger. Som formiddagen skred frem, blev hundene (og fasanerne) mere skarpe og rolige, og det blev til en del situationer.

FAKTA BOKS

Bretonklubben arrangerer nogle år Nyjægermatch flere steder i landet.

Der afholdes Nyjægermatch, for at vise de nyjægere, hvordan man jager og skyder over stående hund.

Dommeren

Jagtleder og dommer Søren Stenhøj, som uden for konkurrence hyggede sig med et par pensionister, som på dagen ikke var helt så skarpe skytter, valgte at lukke bogen til frokost. Der lå 3 fasaner på paraden. Efter frokost blev konceptet ændret, så alle nu deltog i jagten. Der blev på skift sluppet tre hunde, og hele selskabet gik stille og roligt efter hundene. Her blev der gennemført mange situationer, og som sagt blev paraden tilført 9 ekstra fugle. Alle jægere kom til gode chancer, og da dagen var slut, var der kun én jæger, som ikke havde fældet fugl. Formiddagens forbi skud ærgrer formentlig fortsat den unge mand, da en træffer der, havde bragt ham og den samlede ekvipage med i top.

Tak til Borreby Gods for muligheden for at komme på terrænet. Det er vi dybt taknemmelige for. I Dansk Breton Klub sætter vi en ære i at invitere folk ind i vores "hus". Det være sig til lydighedstræning, jagt- og søgstræning, og hvad året ellers byder på af aktiviteter. Klubben ser frem til, at alle aktive og gode bekendte af klubben fremadrettet fortsat vil medvirke til at arrangere sådanne event, eller måske blot åbne op for deltagelse i mindre omfang på egne jagter.

SNEPPEJAGT

AF Torbjörn Rantanen Lund-Nielsen

December jagt

I starten af december måned gik jeg en tur, efter jeg kom hjem fra arbejde og lod tankerne flyve. Min breton var med, og jeg havde haglbøssen hængende på skulderen - der kunne jo ligge en sneppe og raste i mosen. Jeg er vild med snepper og sneppejagt.

Lufte tur med hundene

Dagens tur var mest en hundeluftning, men jeg har som regel haglbøssen med i sneppestæsonen. Solens stråler nærmede sig horisonten, da fem svaner kommer flyvende lavt over mig. Et smukt syn. På vejen hjem, opdager jeg, at hunden har taget stand ved en lille busk i kanten af en mark med vinterraps. Da jeg kommer op til hende og giver lov, springer hun frem og en sneppe går på vingerne. Den skal lige fri af hunden som preller kort. Jeg skyder, og den smukke fugl falder stendød til jorden, mens lidt dun og fjer langsomt daler mod jorden. Hunden knaldapporterer, men det betyder ingenting i det øjeblik.

Aflevering

Da den kommer hen og sætter sig med fuglen i munden, og pænt afleverer den til min hånd på kommando, sker der noget fantastisk. Gennem et kompliceret samspil mellem dopamin, endorfin og oxytocin, som strømmer ud i hjernens belønningssystemer, opnår jeg en tilstand af lykke. Jeg står i et par minutter, og nyder synet af den smukke fugl i min hånd, og jeg glædes over den oplevelse, jeg lige har haft. Den træning jeg har brugt timevis på med hunden. Søg, stand, apportering. Min træning på lerduebanen. Vores skønne ejendom ude på landet i det vestjyske. Alt dette gik op i en højere enhed.

FAKTA BOKS

Bretons er oprindeligt lavet til sneppejagt, og i Frankrig er der stadig nogle linjer, som udelukkende opdrættes til sneppejagt.

I Danmark bruger en del vestjyske bretonfører deres hund til sneppejagt

Hjemturen

På vejen hjem tænker jeg på, hvilke fantastiske oplevelser den lille fugl har givet mig og mange andre jægere. Fuglen er smuk, mystisk i sin færden, hvornår er den her eller ikke og udfordrende at få skudt til og derefter ramme.

Har man i samarbejdet med sin jagthund, fundet og nedlagt en skovsneppe, så kan det ikke være mere "rigtig jagt".

Hvad gør sneppejagten så interessant

Det er ikke et spørgsmål, om det er en vild eller udsat fugl og bare en enkelt sneppe efter flere timers jagt er rigeligt. Det er ikke et spørgsmål om størrelse og alder, eller om den er skudt tæt på skellet ind til naboen. Sågar er man fri for dem som sidder i hegnene og høster, hvad der kommer fra en anden jagt.

Ugen efter, havde vi jagt i vores konsortium. Snekper var der, men denne weekend var ikke prangende, men der blev set en del, og ud af de seks der lå på paraden, var de to skudt af to unge jægere. Deres første skovsneppe. De var jagtligt berusede, da de modtog de gamle jægers lykønskninger, og var centrum i det gamle ritual, de skulle gennem, med at kysse fuglen. Ikke i røven, men med respekt, lagt i deres hat og kysset på brystet. En oplevelse de aldrig glemmer.

EN HURTIG FYRAFTENSTUR

AF Jacob Laursen

Januar

Kalenderen skriver fredag den 25. januar, og jeg har tidligt fri fra arbejde. Skulle vi tage en smuttur på jagt, inden ungerne får fri fra skole? Ja, selvfølgelig skal vi da det!

Med vi, mener jeg, mig og Cazino min 7 år gamle breton, som er min datters bedste legekammerat og min bedste jagtkammerat.

Så er det afsted

Hund og jagtgevær kommer hastigt ind i bilen, og kort tid efter er vi fremme ved mit lille stykke jagt, som jeg har hos min onkel. Her er ofte snepper og lidt fasaner, men mest af alt, er der altid råvildt.

Jagtterrænet er et vekslende terræn med skov, brak, mose og krat, en rigtig lille jagt perle. På grund af at vi denne sæson har set lidt mindre råvildt, end vi plejer, har vi holdt hånden over dem, og der er således ikke skudt råvildt i dette efterår og vinter.

FAKTA BOKS

En breton driver gerne med hals efter råvildt, og de er store nok til at holde et stykke rådyr, der er anskudt.

En breton der bruges til jagt på hårvildt, vil udvikle en kærlighed for at finde det, og drive med det.

Skuddet

Cazino og jeg sætter kurs mod skoven, og da jeg står klar på et spor, slipper jeg ham. Der går ikke længe, før et smukt rålam kommer luntende mod mig og krydser sporet, hvor det kommer til et godt sideskud på fin afstand. Skuddet går og dyret tegner OVERHOVEDET ikke for skuddet, og lammet fortsætter ind i den tættere del af skoven...

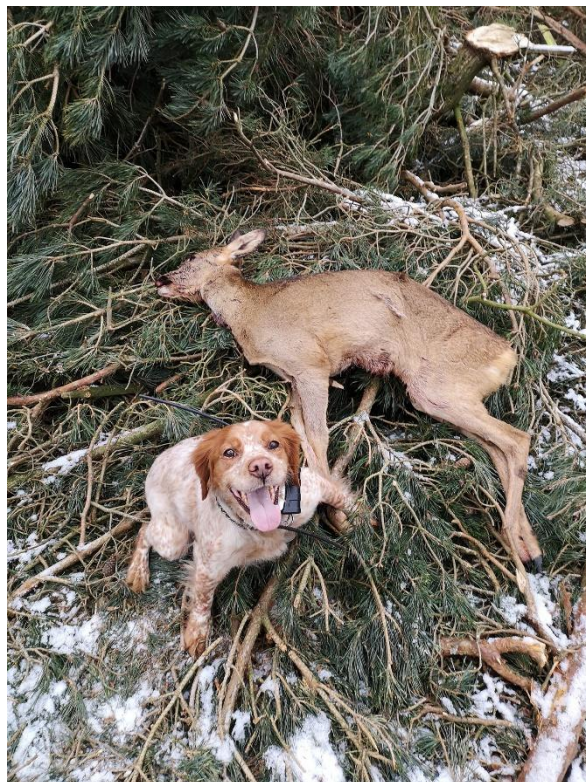
ØV. ØV. ØV. Hvad nu? skød jeg forbi, fik den hagl, skal der en schweisshund på? Tankerne kværner rundt i hovedet på mig.

Endelig kommer min lille breton tilbage efter et liliid langt søg på et andet dyr og jeg holder ham tættere ved mig og går frem i skoven. Pludselig støder han det anskudte dyr (troede jeg i hvert fald), men desværre alt for langt ude til, at det er muligt at skyde. Åh nej, når jeg at tænkte.....

Dyret

Da han er på vej retur, snurrer han pludselig rundt, og har stram stand ved et fyrkrat. Jeg går frem til ham, i den forvisning, at det sikkert er en fasankok. Lige da jeg skal til at kommandere ham frem for at rejse fuglen, får jeg øje på det anskudte dyr, der har sat sig i sårleje. Jeg får et godt skud til den, og som trolld af en æske stryger den lille hund i halsen på det forendte dyr.

Det var en kæmpe lettelse! Jeg elsker simpelthen disse hundes evner! Mindes, at jeg en gang har hørt en jæger sige "En breton kan alt!" Faktum. Jeg kan ikke være mere enig.

EFTERAPPORTERING

Af Winnie Larsen

Mig og mine to bretons var inviteret med på jagt på Fyn. Det var en lille hyggelig jagt, med 8 deltagere, og vi skulle igennem nogle små såter, som var nogle mosestykker, skovstykker, og til slut en sø med ænder.

Vi startede i et lille mosestykke ved siden af en roemark. Vi måtte ikke skyde fasan høns.

Jeg stod for med mine hunde, og mosestykket blev drevet fra den anden side. Der lattede nogle høns, som kom over hovedet på mig, men de fik lov at flyve. Så gik der ikke længe, så rejste der sig en kok, som fløj over i spidsen. Skytten skød efter kokken, og jeg kunne se, at den faldt ned, dog ikke dødsdudt.

Der kom endnu en kok op af stykket, og den gik samme vej, med samme resultat, fuglen blev skudt ned, men var ikke dødsdudt.

Da såten var slut, gik jeg op til manden, for at hjælpe med apporteringen. Den ældre jæger var stolt, og kunne sige, at han havde skudt 2 fasaner og de faldt ned i roemarken til venstre for ham, og de var døde. Jeg havde set skuddene og kokkene, og havde en anden holdning til, at de var dødsdudte, men det holdt jeg for mig selv.

Jeg slap mine to hunde, og både den røde og sorte arbejdede fornuftigt i roemarken med et søg lagt godt på vinden.

Der var umiddelbart ikke nogen fugle, hvor de faldt ned, hvilket jeg heller ikke havde forventet. Vi kom ca. 100 meter frem i roemarken, og den sorte opnåede stram stand. Han var ikke den bedste apportør, men han udpegede altid, hvor fuglene var, så jeg selv kunne samle dem op.

Jeg gik frem til ham, med geværet klar, og på rejseordre rejste han kontant, og en fasanhøne kom på vingerne. Han blev stående, mens den røde så hønen, og forfulgte kort.

FAKTA BOKS

Apportering kræver en effektiv jagthund.

Derfor er det et lovkrav, at der skal medbringes en egnet, apporterende hund i forbindelse med jagt på småvildt med haglgevær. Dette krav gælder både på landjorden og i siv- og rørbevoksninger.

Som jæger finder man hurtigt ud af, at det begrænser ens muligheder stærkt, hvis man ikke selv råder over en hund til efterskudsarbejdet. For mange jægere er det at have en jagthund derfor en selvfølgelig og højt værdsat del af jægerlivet.

Den sorte søgte igen, og han fik endnu engang stram stand, jeg gik op til ham, og gav rejseordre, og op kom en fasankok, som jeg kunne se, var stangskudt. Den fik en gang hagl, og den faldt død ned i skuddet, og inden jeg fik set mig om, var den røde kommet tilbage, og havde apporтерet fuglen til mig. En kok i galgen.

Mig og hundene fortsatte efter den sidste kok, og 200 meter derfra fik den sorte igen stand, jeg kikkede lige efter den røde, han var søgt den anden vej i roerne, så jeg kunne roligt gå op og afvikle standen.

Igen rejste den sorte hårdt, og op kom en fasankok, den var også stangskudt, højre ben hang, den fik et skud og den faldt død til jorden.

Og ja, den røde havde set, hvad der var sket, så han apporтерede endnu engang i bedste stil.

Da jeg modtog fasankok nummer 2 fra den røde, var jeg sgu' stolt af mine to små hunde. Godt nok havde de begge fejl og mangler, men for pokker, hvor var de et godt makker-team.

Jeg kobled de to hunde op, og gik op mod de øvrige jægere, som havde stået og set hele forløbet, og der var anerkendende blikke og nik, da jeg kom op til dem.

Resten af dagen, står hen i tågerne for mig og det eneste, vi havde på paraden, var mine 2 fasankokke, leveret af mine 2 hunde.

Efterspil.

De to hunde var et makkerpar, og gik på jagt sammen hele deres liv. Det var alle dage den røde der bestemte, og da han døde, var det en stor sorg for den sorte.

Han var nu ældste hund i flokken, og skulle til at bestemme i hierarkiet, men han kunne ikke finde ud af det. Da han efter et år, fra gav sig retten, faldt han til ro og blev den samme hund som tidligere.

Begge hunde er nu borte, men jeg har i dag andre bretons, som har overtaget deres pladser i vores liv.

Jeg vil aldrig glemme dette makkerpar, som gang på gang har fundet og apporтерet fugle til mig, både når vi gik ud over markerne eller var på andetræk. De var også i deres es, når de med fuld hals, kom drivende efter råvildt i skovene, eller vi var på godsjagt, hvor de naglede og apporede fugl efter fugl.

Hva' siger de? Hva' mener de?

Af Winnie Larsen

At deltage på de første træninger og prøver kan være svært, for hvad siger de og hvad mener de?

Nogle gange undres man! Hvad er det egentlig dommeren, eller de andre deltager siger og mener.

Her har vi prøvet, at definere nogle af de ord, som sættes på hundens udførelse af opgaven. Hvis man stadig er i tvivl, så tag fat i Aktivitetsudvalgene, her er altid nogle som kan hjælpe.

Markprøve

I god vind

- modvind

Slag

Et slag er, når en hund afsøger marken til den ene side, hvorefter de lægger et nyt slag, når de løber den anden vej.

Søg

Den måde hunden afsøger marken for at finde fuglevildt.

Søget kan være;

Positivt

- Effektivt, energisk og stort anlagt søg
- God kontakt til sin fører
- Gode arealdækkende søg

Negativt

- For småt - hunden kommer ikke nok ud til siderne
- Tilfældigt - der er mange steder på marken, hvor hunden ikke har søgt
- Åbent søg – når hunden løber frem og tilbage på marken, er der for langt mellem slagene
- Stiksøg - hunden løber frem i terrænet og går på jagt der.
- Halesøg - hunden løber efter makkerhunden på marken (hunden er endnu ikke vågen på jagt og vil gerne lege)
- Kovender/vender tilbage - når hunden vender ude i terrænet, vender den tilbage mod føreren, når man går i modvind
- Halser – hunden gør mens den løber.

Eksempel

Hunden slippes på vintersæd. Han søger stort, men veldækkende. God fart. God stil, med hovedet ført i ryglinje og en tilpas lang og kraftfuld galopaktion.
2. slip på frøgræs: Her søger hunden stort men lidt offensivt, i høj fart og god stil. Han opnår stand. Inden vi når op, tager han et par skridt og parhøns letter noget fremme foran ham. Han er rolig da de flygter.

3. slip på græs: Her arbejder hunden i et stort og særdeles velanlagt søg, med stor intensitet og utrætteligt. Han opnår stand. Makker sekunderer noget tøvende kort bag ham. Da vi er fremme letter parhøns lidt fremme foran hunden.

Han er rolig i op flugt og skud.

2. pr. ÅK

FAKTA BOKS

Når en dommer bedømmer hundene, enten på marken, på apporteringsprøven eller på udstilling, så bruger de en masse indgroede betegnelser, som ligger i regelsættet for bedømmelserne.

Men hvad betyder de?

Her er lavet en lille ordliste, hvor nogle af de væsentlige ord er oplistet.

Fuglesituation

Avance – hundens måde at rejse fuglen.

Positivt

- Stram stand – hunden står helt stille og har naglet fuglen
- Villig avance – hunden går villigt frem for at rejse fuglen
- Udløser selv – hunden går i søg igen uden førerens indblanding.

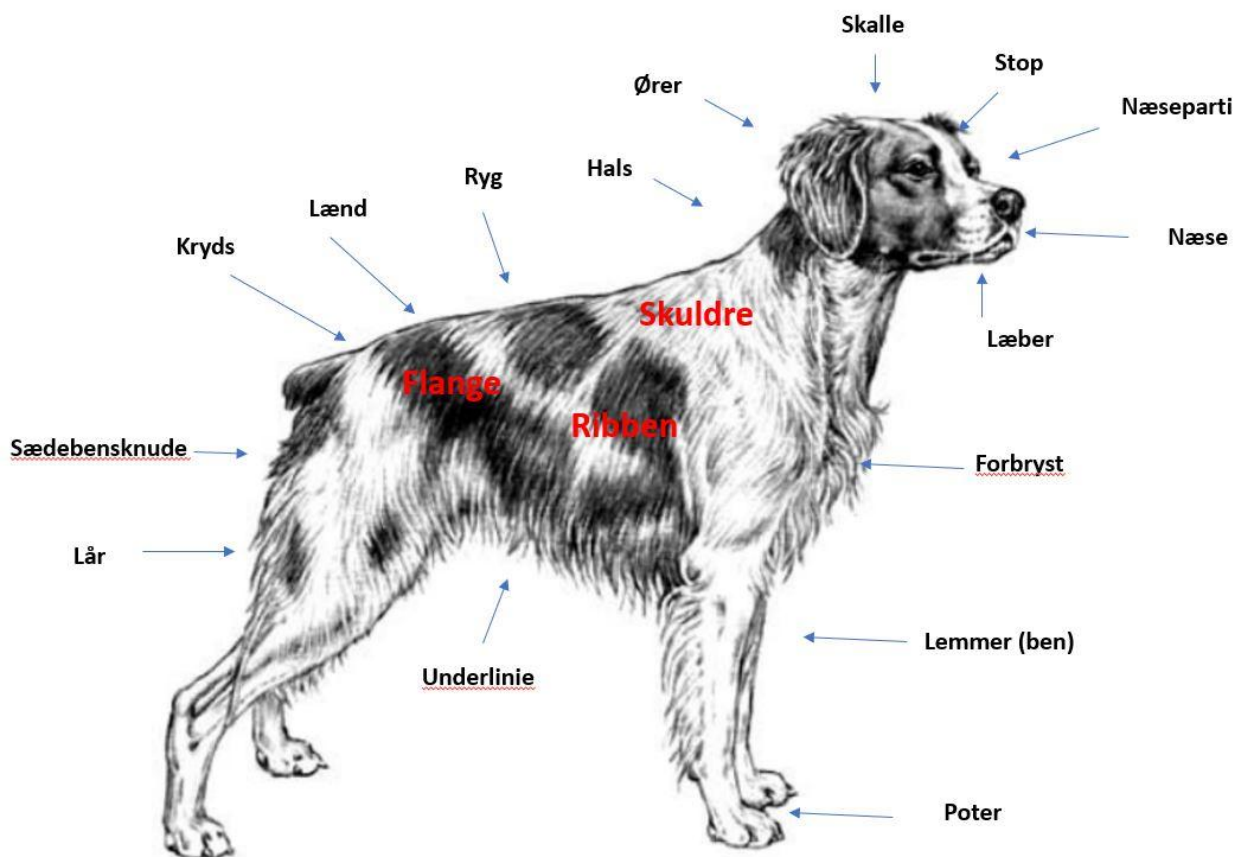
Negativt

- Tom stand – hunden tager stand uden at påvise fugl
- Tøver – hunden skal animeres for at rejse fuglen.
- Vil ikke rejse – Hunden går på ordre ikke frem, og får ikke fuglen på vingerne
- Går fuglene op – hunden venter ikke på, at føreren kommer op til hunden og giver den rejseordre.

Preller - hunden løber efter fuglene, når de letter

Udstilling

En eksteriørdommer (udstillingsdommer), bruger en masse betegnelser for at beskrive en hund. Herunder er oplistet navnet på de legemsdele som beskrives.

Formænd gennem de sidste næsten 50 år.

Knæk og bræk med din nye breton

Vi glæder os til at se jer til træninger og på jagt.

På breton.dk, kan du finde kontaktpersoner i bestyrelsen og på aktivitetsgrupperne rundt om i Danmark.

Med venlig Hilsen

Medlemmerne
i
Dansk Breton Klub